

Kedves búcsúzó Diákok, Pedagógusok, tisztelt Szülők és Vendégeink!

Szeretettel köszöntök mindenkit a 8. osztály rendhagyó ballagási ünnepségén. Én elsősorban annak örülök, hogy hosszú hónapok után együtt láthatom az osztályt, ünneplő ruhában, mosolyogva. Férfiasan bevallom, március 13-án késő este megfordult a fejemben, hogy ez már sosem fog megtörténni, s ez mérhetetlen szomorúsággal töltött el.

Azt is bevallom – bár nem volna szabad -, hogy napokon keresztül jobban nyomasztott az a gondolat, hogy többet nem találkozhatok az általam tanított szeretett osztályokkal, mint az a probléma, hogy miként fog megvalósulni az online oktatás az intézményünkben. A tapasztalatokat összegezve utólagosan azt gondolom, hogy többségetek sikerrel vette az akadályokat. Van, aki többet kapott; van, aki kevesebbet; van, aki többet nyújtott, van, aki kevesebbet. Lényeg az, hogy meg kellett tanulnunk másként dolgozni és gondolkodni, s ez a jövőbe tekintve mindnyájunknak hasznára válhat.

Kedves Diákok!

Tervekkel, álmokkal, vágyakkal telve álltok most itt, talán még nem is értitek, mi értelme volt az elmúlt évek erőfeszítéseinek. Mi értelme volt a sok tanulásnak, a sok próbatételnek és kihívásnak. Kívánom, hogy olyan terveket dolgozzatok ki magatoknak, hogy boldogok legyetek.

Mindnyájan tudjuk, hogy új feladatok, új kapcsolatok várnak rátok, új megpróbáltatásokkal kell majd szembenéznetek. Másokkal, mint eddig. Talán az elmúlt tanévek ballagó diákjai szerencsésebbek voltak, mert megadatott számukra az utolsó közösen eltöltött hetek összekovácsoló ereje. Mi tanárok hiszünk abban, hiszen tapasztalhattuk, hogy ezeknek a heteknek értékszilárdító, közösségmegőrző ereje van. Lehet, hogy számotokra egy kicsit nehezebb lesz felismerni azt, hogy mit és milyen értékeket visztek innen magatokkal az előttek álló útra jelképesen és valóságosan. Én azt tanácsolom, hogy a múlt reális összegzésében és az eljövendőre való bizakodó készülés során nagyon fontos, hogy különbséget tudjatok tenni az értékes és az értéktelen, az igaz és a hamis, a jó és a rossz között, hogy mindenkor hűséggel, tisztességgel állhassatok meg az emberek előtt.

Kedves Diákok, Tisztelt Szülők!

Bár a körülmények különböznek az előző tanévek ballagásaitól, ne felejtjük el, hogy a mai nap elsősorban ünnep. A ballagások különlegessége abban rejlik, hogy egyszerre van jelen benne az emlékezés és a búcsú, az új iránti félelem és a kíváncsiság; nyolc év lezárása, de elsősorban mégiscsak egy ünnep.

Márai Sándor szavaival szólva „Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. (...) Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűvel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás.”

Azt kívánom, hogy a mai nap minden család számára felhőtlen ünnep legyen!

Kedves Ballagó Diákok!

Nevelőtestületünk nevében Márai Sándor sorait útravalóként ajánlom számotokra: „Az élethez türelem kell. De a csodához bátorság kell. Az egyszerű, a csendes csoda, mikor valaki elég bátor ahhoz, hogy az életben türelmes legyen. De ez nagyon nehéz.”

Kívánjuk, hogy találjátok meg lehetőségeiteket a választott új iskolákban, kössetek új barátságokat, s ne felejtsetek el a régiket sem! Látogassatok vissza hozzánk, mert ez mindig öröm számunkra!

Viszontlátásra!

A tanszület javaslatára a Koszta Diákokért Alapítvány támogatásával 2020-ban az alábbi tanulók kapták a Koszta-díjakat:

Szemerédi András
intézményvezető